

dette Punkt at ændre det foreliggende Lovforslag. Der er ogsaa en Uoverensstemmelse mellem Lovforslagets § 5 og § 6, tredje Stykke. Ifølge § 6, første Stykke, mister en Mand sin danske Indfødsret, naar han er født i Udlandet og ikke har taget Bopæl her i Landet inden det fyldte 22de Aar., og i § 6, tredje Stykke, er endvidere fastsat, at naar han i Kraft heraf mister sin danske Indfødsret, mister hans Hustru og Ægtebørn ogsaa deres danske Indfødsret i dette Tilfælde, selv om vedkommende Hustru bor her. Der fremkommer saaledes en Modsætning mellem § 5, hvorefter hun kun mister sin danske Statsborgerret ved at opgive sin Bopæl her i Landet, og § 6, tredje Stykke, hvorefter hun mister sin danske Statsborgerret, selv om hun bevarer Bopælen. Jeg kunde nævne Eksempler, som vilde vise — selv om de ikke er meget praktiske —, at det i hvert Fald ikke vilde være et rimeligt Forhold, og jeg mener, at man under Udvalgsbehandlingen ogsaa bør rette dette Forhold.

Jeg skal endelig berøre et Forhold, som ogsaa er omtalt af en foregaaende Taler, nemlig hvorvidt det ikke vilde være rimeligt, saaledes som Forholdet er i en Række andre Lande, at man betinger Tab af Statsborgerret ved Erhvervelse af fremmed Statsborgerret, af, at denne Erhvervelse sker frivilligt. Man kan ikke herimod henvise til det i og for sig ønskelige i, at man undgaar dobbelt Statsborgerret, thi efter Lovforslagets § 5 undgaar man det alligevel ikke helt. Det hedder ganske vist i § 5, at dansk Indfødsret tabes af den, som bliver Statsborger i et andet Land. Men det har man altid forstaaet saaledes — og det maa utvivlsomt forstaaes saaledes —, at det ikke gælder, hvis den paagældende ved selve Fødselen er blevet Statsborger i et andet Land. England og Amerika f. Eks. har den Regel, at blot den Omstændighed, at man fødes i Staten, bevirker, at man bliver engelsk eller amerikansk Statsborger, og man har fra dansk Side altid erkendt, at denne Erhvervelse af Statsborgerret ikke bevirkede, at man mistede sin danske Statsborgerret, hvoraf følger, at der i disse Tilfælde vil foreligge dobbelt Statsborgerret. Derfor vil det forekomme mig rimeligt, at man overvejede, om man ikke i det hele taget skulde betinge Tab af dansk Statsborgerret af en frivillig Erhvervelse af fremmed Statsborgerret. Men dette og de Spørgsmaal, som her er fremdraget af det ærede Medlem Hr. Hanssen (Nørremølle), vil der jo blive Adgang til at overveje i et Udvalg, hvor ogsaa jeg mener at Lovforslaget bør behandles, og hvor ogsaa navnlig det Andragende, der

foreligger fra Kvindeorganisationerne, bør behandles. Thi det forekommer mig uimodsigeligt rigtigt, at man bør naa dertil, hvortil man er naaet i Nordamerikas Forenede Stater i 1922, at Ægteskab ikke faar Virkning i statsborgerlige Henseende, at altsaa den Omstændighed, at en dansk Kvinde gifter sig med en Mand, der ikke har dansk Statsborgerret, ikke indvirker paa hendes statsborgerlige Stilling. I Virkeligheden er det, som det ogsaa fremgaar af Kvindeorganisationernes Andragende, rimeligt, at en fremmed Kvinde, der gifter sig med en dansk Mand, ikke derved *eo ipso* faar dansk Statsborgerret. Efter at Kvinderne har faaet politiske Rettigheder, kommunal og politisk Valgret og Valgbarhed, er det i og for sig urimeligt, at blot derved, at en fremmed Kvinde, som maaske ikke har nogen som helst Tilknnytning til eller Kendskab til det danske Samfund, gifter sig med en dansk Mand, erhverver hun alle politiske Rettigheder her i Landet. Det er derimod ganske rimeligt, at der bliver, saaledes som man ogsaa har peget paa det i Kvindeorganisationernes Andragende, en særlig let Adgang for de paagældende til at faa dansk Statsborgerret. Her overfor kan man ikke, saaledes som det ærede Medlem Hr. Gerhard Nielsen var inde paa, paabe- raabe sig humane Hensyn, for dette har i og for sig ikke noget med humane Hensyn at gøre, idet det allerede ved Fattiglovens § 23 ligesom nu ved Aldersrentelovens § 1 er anerkendt, at en Kvinde, der er gift med en dansk Mand, har, selv om hun ikke har dansk Indfødsret, Forsørgelsesret her i Landet og Adgang til Aldersrente. Altsaa, disse særlige sociale Goder er ikke betinget af Erhvervelse af dansk Statsborgerret. Derfor forekommer det mig, at egentlige humane Hensyn neppe vil kunne føres i Marken ved Drøftelsen af dette Spørgsmaal, og jeg for mit Vedkommende nærer ikke nogen Tvivl om, at Udviklingen vil føre os til det, der er udtrykt i Andragendet, og som man ogsaa i Amerika er kommet ind paa. Jeg mener derfor, at det vil være rigtigt, at hele dette Spørgsmaal gøres til Genstand for Overvejelser i Udvalget. Dermed skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Indenrigsministeren (Hauge): Dersom alle de Indvendinger, som er gjort mod Lovforslaget, skulde omsættes i Lovparagraffer, vilde der jo ikke blive meget tilbage af den fællesskandinaviske Lovgivning paa det Omraade, der her drøftes. Jeg tør derfor ogsaa gaa ud fra, at man under Udvalgs-